

טקס יום הזיכרון במנוף 2021- הסיפור של גיא

מוישלה (מפגש): בשלהי הקיץ האחרון התכנסנו לאירוע מיוחד לציון 40 שנה לנפילתו של חברינו גיא שלו. הגיעו מכל קצוות הארץ: שרקה אמו של גיא עם המשפחה, ילון גורביץ שנפצע באותה פעולה, ענבל שהייתה חברתו של גיא, חברים רבים מהתיכון והצבא, וגם אנחנו - חנינא, גיל ומוישלה ממנוף. כל אחד עם החיבור שלו לגיא, שליכד סביבו חברים בחייו הקצרים ובמותו. גיא נהרג במהלך פעולת צה"ל בדרום לבנון. בן 20 היה בנפלו. הערב נספר על גיא ומה הוא עברנו.

מוישלה (היכרות): הכרתי את גיא בגיל 12. לאחר פטירתה של אימי עברנו לקיבוץ כפר מנחם. גיא בלט בקבוצה: נער יפה תואר עם לב גדול, אוהב ריגושים, טבע, אופנועים, ספורט וחברים. בכל מקום גיא היה ציר חברתי מרכזי. גיא קלט אותי בשמחה ואחריות לקבוצה, הפכנו לחברים.

חנינא: הצטרפתי לסיירת בעיצומו של מסלול ההכשרה. נער דתי מגוש עציון. די מהר זכיתי לכינוי "חנינדוס". קיבלו אותי יפה, הרבה בזכות מנהיגותו הקלילה של גיא. הוא ידע לפרגן. היה לו חיוך שובב וכן בלתי נדלה. נשבתי בקסמיו.

עברנו יחד מסלול מפרך: מסעות, ניווטים, אימון לוחמת טרור, תרגילי אש וטירטורים, הרבה טירטורים...

באיזשהו שלב במהלך המסלול גיא ביקש שנחליף תפקידים. ברבות הימים בקשה זו תכריע את גורלו של גיא, ושלי...

וכך יצאנו בליל השמונה עשר באוגוסט 1980, ל"מבצע מוביל", כנגד יעדי מחבלים ברמת ארנון למרגלות מבצר הבופור.

בפאתי היעד, במטע הזיתים נפתחה לפתע אש לעברינו.

ממכת האש נפצע חברינו ילון ומאותו רגע הכל עבר לרועש. תאורה באוויר, הכוחות רצים ליעדים. אנו נעים בין הכוחות. הכוח של שמעון, יחד עם גיא, מתקדם לעבר בית כדי להניח מטען. שמעון מורה לגיא לירות רימון לעבר עמדה. גיא מפספס ושמעון מורה לו לירות פצצה שנייה. גיא מתרומם לירות וחוטף צרור מהעמדה.

לאחר הקרב אנו נעים לכיוון מנחת המסוקים. אני מתחת לאלונקה של גיא בידיעה ברורה שאנחנו מחלצים את חברינו הפצוע. כשאנחנו ממריאים לארץ, אנו כבר מפנימים שגיא איננו. כאשר הגענו למחניים ועליתי על האוטובוס, הטחתי את הנשק ברצפה ופרצתי בבכי.

מוישלה: (הנפילה): ביום שגיא נפל הייתי בגיבוש בבה"ד אחד. באופן מפתיע הודיעו לי שעליי לחזור מיד הביתה אך לא אמרו מדוע. בטרמפ שתפסתי התנגן הרדיו, בחדשות הודיעו

על פעולת צה"ל בלבנון ועל נפילתו של גיא עם עוד שני חיילים נוספים. בכיתי כל הדרך הביתה. בקבוץ פגשתי את בני הקבוצה שלנו, היינו בהלם ועצב כבד ירד עלינו.

מוישלה: מזה 40 שנה אנו מתקבצים ביום הזיכרון, מארג מיוחד ומגוון של החברים של גיא, כבר כסופי שיער עם סיפורי חיים, נושאים את החוויות והסיפורים.

גיא איתנו בזיכרונות ובמחשבות, נוכח גם בחיינו. בחרנו לספר, לשתף, לזכור ולהזכיר. בעינינו זה חלק מערך החברות שהיה במרכז עולמו של גיא.